

JEG HAR KJEMPET DEN GODE KAMP, JEG HAR FULLFØRT LØPET, JEG HAR BEVART TROEN. – 2 TIMOTEUS 4:7

En mor, en disippel, en arv av tro

Den 11. februar 2026 gikk min mor, **Indra Kumari Khadka**, hjem til Herren, 87 år gammel. Mine tidligste barndomsminner om min mor er minner om arbeid og omsorg for familien vår. Livet i landsbyen vår var enkelt og ofte vanskelig, men hun bar ansvaret for familielivet med en stille styrke.

Jeg husker da hun ba meg drikke melk rett fra geiten. Hun sørget alltid for at vi hadde det vi trengte. Livet i landsbyen vår var enkelt men ikke lett. Det fantes ikke strøm, og det var ingen butikker i nærheten. Mange nødvendigheter måtte hentes langveisfra. Min far og andre landsbyboere reiste en gang i året på en flere dagers reise til Tibet for å hente salt og andre forsyninger, fordi vi bodde nær Tibet grensen.

Det fantes heller ingen skole i landsbyen vår. Senere tok min far meg til Sør-Nepal for at jeg skulle bo hos min tante og få gå på skole.

Det var der, i løpet av skoletiden, at jeg trodde på Kristus. Jeg fortalte faren min om min beslutning om å følge Kristus, og han ble skuffet i sommerferien.

Da jeg var elleve år gammel, forlot jeg landsbyen min permanent og bodde i et barnehjem de neste syv årene. Når jeg ser tilbake i dag, kan jeg se hvordan Gud brukte disse omstendighetene til å forme livet mitt, samtidig fortsatte morens eksempel på utholdenhet og styrke å påvirke meg.

Hun jobbet utrettelig hele tiden. Et av mine vakre minner er om hvordan hun laget klær på tradisjonell måte – kokte dem med aske og banket dem rene med pinner. Det var hardt fysisk arbeid, men hun gjorde det for den store familien vår. En gang i blant slaktet faren min et lam, og på den tiden det ikke fantes kjøleskap, måtte kjøttet saltes for å holde seg lenger. Vi spiste det i dagevis. Som barn, etter å ha spist det samme kjøttet om og om igjen, husker jeg at jeg sa: «Jeg skal aldri spise kjøtt igjen!» Jeg husker også at jeg gikk barbeint gjennom snøen uten sandaler i 5–6 timer for å besøke onkelen min på den andre siden av fjellet. Dette var andre forhold, men de formet livene våre og lærte oss utholdenhet.

Moren min var også en modig kvinne. Hun fortalte oss en gang hvordan en liten tiger kom for å ta en av geitene, og hvordan hun modig løp etter den og snappet geiten tilbake fra tigreren. Da jeg kom tilbake til landsbyen mange år senere, innså jeg hvor avsidesliggende barndomshjemmet vårt egentlig var. Det var ikke før i 2019 at det kom en vei helt til landsbyen vår.

Moren min var mor til 10 barn, bestemor til 13 barnebarn og oldemor til 3 oldebarn. Faren min døde i 2012, og på mange måter fortsatte hun å være en støttespiller og styrke for familien vår. En av de tingene som preget livet hennes tydeligst, var hennes tro og daglige bønn. Før dagen begynte, brukte hun tid på bønn. Uansett hvor mye arbeid som ventet henne, søkte hun Herren først. Troen hennes var ikke høylytt eller offentlig, men stødig og ekte. I enhver forstand levde hun som en sann disippel av Kristus.

For mange år siden hadde jeg det privilegiet å introdusere min mor til Jesus, og hun ble døpt. Etter noen år senere, ble hun en del av det små teamet som var med på å starte to fellesskap i Kathmandu: Mhepy Fellowship og Phutung Fellowship.

Senere tjente hun som leder i begge menighetene til ulike tider. Folk respekterte hennes stille visdom, forpliktelse, hennes bønner og den rolige styrken hun bar i vanskelige tider. Hun tjente mennesker trofast og forble alltid ydmyk.

I 2005 flyttet hun til barnehjemmet og begynte å hjelpe til med å ta vare på barna. Hun lagde mat til barna, plantet grønnsaker, tok seg av geitene og kyrne og sørget for at barna fikk melk hver dag.

Gjennom disse enkle handlingene av kjærlighet og tjeneste ble hun en del av teamet som hjalp til med å oppdra hundrevis av barn på barnehjemmet. I de to siste årene av livet sitt levde hun med Alzheimers sykdom. Hun gjenkjente alle barna sine.

En dag fikk hun både hjerneslag og hjerteinfarkt og ble lagt inn på intensivavdeling. Kort tid etter gikk hun fredfullt hjem til Herren.

På den tiden var jeg i Norge. Jeg reiste umiddelbart da jeg fikk beskjeden, men da jeg kom fram til Nepal, var begravelsen allerede under forberedelse. I Nepal er det ikke vanlig å oppbevare kroppen lenge etter døden. Da jeg landet på flyplassen i Kathmandu, dro jeg rett til begravelsen. Hundrevis av familiemedlemmer, naboer og venner hadde allerede samlet seg i kirken og i huset. Jeg skiftet raskt klær og gikk direkte til seremonien.

I løpet av de to dagene – begravelsen, kremasjonen og minnestunden – var rundt 1000 mennesker til stede. Mange familiemedlemmer kom fra mange forskjellige steder. Folk snakket varmt om livet hennes og delte historier om livet hennes, og den stille oppmuntringen hun hadde gitt dem gjennom årene. Midt i sorgen var det et privilegium for meg å dele evangeliet. Jeg snakket om håpet vi har i Kristus – at døden ikke er slutten, at moren min har gått til sitt evige hjem, og at hun en dag vil oppstå med et herliggjort legeme.

Ikke alle i vår utvidede familie tror på Jesus, og noen følger hinduismen og tradisjonelle ritualer for sorg. På grunn av dette kunne ikke noen slektninger komme inn i hjemmet vårt eller hilse på oss de neste 13 dagene. Tradisjonelt sett har den nærmeste familien en sorgperiode på 10–13 dager, hvor de utfører bønner og ritualer for sjelen. Bryllup og feiringer unngås vanligvis året etter dødsfallet. Om ett år vil mange slektninger og naboer samles igjen til en minnestund. Min bønn er at det igjen vil være en mulighet til å dele evangeliet og håpet som finnes i Kristus. Moren min sto aldri på en scene og søkte aldri anerkjennelse. Likevel formet livet hennes menigheter, barn og lokalsamfunn i stillhet. Gjennom lokalsamfunnene hun bidro til å bygge.

-Sudip Khadka

Alle gave vil gå til Compassion for Asia sitt arbeid. For mer informasjon, vennligst følg denne lenken:
<https://compassionforasia.no>

Vipps: #563127 til Barnehjem , Vipps: #758767 til Bibelskole og menighet

Vipps: #758768 til Gamlehjem

e-post:sudip@compassionforasia.com

Telefon: 47812820

www.compassionforasia.org

www.compassionforasia.no

org.nummer 995979106